

Една година виртуална война
(19.05.2013)

Това есе беше публикувано първо във форума към петицията.

Форумът към петицията, макар и не пълно и многостранно, отразява вече цяла година онова, което става с преводаческия бранш у нас. Аз лично го оприличавам на виртуална война, чиито сражения постоянно се водят на много фронтове, защото в тази война няма само две страни.

Това е една виртуална гражданска война, защото всички, които участват в нея, са жители на тази държава. Това е една виртуална Босна, едно виртуално Сараево, където снайперистите дебнат своите жертви от високите етажи на блоковете. И техни жертви са невинни минувачи.

Да, невинните минувачи попадат под кръстосания снайперистки огън на различни страни в тази виртуална война. Престрелките, понякога доста ожесточени, нерядко засягат не враждуващите страни, а някой случаен минувач, който иска да остане неутрален.

Явно, неутрален е трудно да останеш в този форум. Ако си просто минувач и искаш да се

запознаеш със ситуацията, любопитството ти неволно те въвлича в чужда схватка и може дори да си навлечеш гнева едновременно на две или повече противникови страни. Затова, много от нас, отдавна разбрали това, просто минават оттук с прибежки и припълзявания и не се намесват в сраженията. Това са сигурно голям процент от нас.

А за да ни се иска да останем неутрални в тази виртуална война, значи има причини. И те са различни. Една от тях, например, е, че не знаем на кого да вярваме и на кого не. Форумът е анонимен, никога не е сигурно кой пише. Друга причина е, че не сме наясно какво точно искаме. Това е така, защото изобщо не знаем какво можем да очакваме - онези, от които зависи решението на проблема ни, може да измислят всякаква глупост, и то когато и каквато най-малко очакваме.

Потвърждение на тези наши опасения е самата причина за тази виртуална война. Тя беше поведена чрез една абсурдна и нелепа заповед, която все още е в основата на конфликта, без да има изгледи той да се прекрати. Някои от нас смятат, че заповедта се отнася именно до нас и затова трябва да бъде отменена, за да се реши проблемът. Корумпираният или некадърен съд обаче определи, че заповедта не се отнася до нас, без да се съобразява с редица други факти, които

сочат точно обратното.

Някои от нас пък смятат, че заповедта не само че изобщо не се отнася до нас, но че тя дори не се отнася до преводаческите агенции и преводачите в България. Нещо повече, други смятат, че с тази заповед не се въвеждат никакви нови изисквания. Има мнения, че приложенията към нея, публикувани на сайта на външно, са фалшиви.

В тази виртуална война всичко е възможно. Безброй фронтове, неочаквани обрати, ожесточени схватки, кратки примирия и отново - ескадроните летят :)

Но в тази, макар и виртуална война се дават свидни жертви. Те все още не са преброени и не знам кога ще станат известни, ако изобщо някога се разбере нещо. Толкова мълчание и толкова тайни забулват истината около тази виртуална война.

Едно нещо обаче не може да се скрие: името на главния виновник за тази война е известно на всички, защото стои написано под станалата печално известна заповед. И съм сигурен, че всички страни в този конфликт единодушно приемат факта, че без тази заповед нямаше да се стигне дотук.

Всяко зло за добро. Тази виртуална война

разбърка застоялото блато на Правилника и на повърхността изплуваха разложилите му се разпоредби, които с отвратителната си смрад прогониха всякакво желание за запазването му, дори и у неговите най-върли апологети.